Ч. 50. Пятниця 10 (23) марта 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: уляця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

Дальша дискусия над реформою виборчою.

На засіданю палати послів вела ся дальша дискусия над реформою виборчою. Промавляв пос. Шустерзич (Словінець). Бесідник полемізував з противниками реформи виборчої і сказав, що закид неконсеквенциї, роблений президентови кабінету, есть лиш доказом, що бар. Ґавч есть великим мужем державним. Само поведене противників реформи виборчої есть доказом єї конечности, бо ніякий з них не посьмів боронити теперішного права виборчого. Бесідник розбирав відтак подрібно предлогу правительства і дійшов до висновку, що она дає дійстно рівне право виборче і длятого зі становища демократичного треба єї радо повитати. Під взглядом народним проект не приносить рівности а творить нові привилеї, котрі під ніяким услівєм не можна стерпіти. Коли всі партиї замість ключа після країв коронних згодять ся на розділ мандатів відповідно до числа населеня, то полудневі Славяни згодять ся на то радо, хоч стратили би на тім якесь число мандатів, бо за то узискали би компензату в ослабленю своїх народних противників а в скріпленю инших Славян. Союз полудневих Славян буде безусловно домагати ся збільшеня числа галицких мандатів. Наконець заявив бесідник іменем своєї партиї, що она готова до заключеня компромісу з Італіянцями, скоро они не поставлять условий неможливих до принятя.

О вилучене Галичини.

Опісля промавляв пос. Шальк і заявив, що Німці мусять зі взглядів національних поборювати проект правительства, бо він не має нічого иншого на ціли, як лиш установлене славяньскої більшости в парляменті. В однім однак случаю можна би реформу виборчу приняти а то, коли би рівночасно переведено вилучене Галичини. Тоді удержалась би в парляменті більшість німецка а ціла структура німецких країв дідичних була би відроджена. Бесідник відкликує ся до всіх Німців, щоби сполучили ся під кличем борби о вилучене Галичини.

Заява руского клюбу.

Пос. Романчук зложив іменем руского клюбу слідуючу заяву: Русини витають з вдоволенєм внесену предлогу, однак видять в ній лиш етап на дорозі до заведеня дійстно загального, рівного, виключаючого всяку майоризацию права виборчого. Розділ мандатів повинен бути доконаний не на основі земельних лиш народних округів виборчих. Коли вже предлога безправно побіч числа голов увзглядняє також силу податкову, то в ніякім окрузі виборчім, в ніякім краю, і у ніякого народу не повинно число голов, припадаюче на один мандат, виносити два рази тілько, що у другого народу. Що до Галичини, то край сей покривджено просто непропорционально а посеред границь краю покривджено передовсім Русинів через то, що явно взято в опіку Поляків; доказує то поділ на округи виборчі і проект пропорциональної системи виборчої. Русини домагають ся длятого рішучо збільшеня числа мандатів з Галичини о 9, припускаючи, що тих 9 мандатів буде їм приділених. На всякий случай мусить бути заведена рівність всіх округів виборчих в Галичині всхідній і Галичині західній під взглядом числа голов. Пропорциональна система виборча мусить бути замкнена в тих округах, в котрих меншости народні виносять бодай одну третину числа жителів.

Також і на Буковині покривджено Русинів; приймають они ключ розділу мандатів доти, доки число мандатів для Буковини не буде збільшене, в противнім случаю домагають ся для себе пятого мандату, який їм належить ся. Що до числа мандатів взагалі мусять Русини уважати за велике покривджене і пони-

---

16)

На Кавказі.

Після дра Вірта, дра Райна і др.

зладив К. Вербенко.

(Дальше).

На Кавказі нині Парзів зовсім вже нема а в Персиї жиє їх ще около 8000, головно коло міст Кермана і Єзду. Перзи, ісповідники магометаньскої віри, уважають Парзів за нечистих, називають їх „ґебер“ і ненавидять їх дуже, обмежають о скілько можна їх права і особисту свободу, бо не позваляють їм навіть їздити верхом та приписують їм, як они мають убирати ся. В Индиї люблять і поважають Парзів задля їх великої інтеліґенциї і честного житя.

Але навіть і на Каспійскім мори добувають ся ґази з під води. Коли виїхати в ночи пароходом з Баку в північнім напрямі, в ту сторону як до острова Нарґель, то по якої пів години їзди видко понад водою якесь червонаве сьвітло. Коли під'їхати близше, то видко виразно, як верх води блимає полумінь і при легкім вітрі пересуває ся з місця на місце. Той огонь на мори не можна вже хиба назвати „вічним“, бо скоро море лиш трохи розбурхане, то филі гасять его. Але коли море спокійне, що в літі буває досить часто, то люди з Баку роблять собі тим розривку, що підчас місячної ночи випливають лодками на то місце, де добувають ся бензинові ґази і запалюють їх за помочию горіючих шмат. Судно пливе тоді по через огненне море, а ґази горять тоді иноді й цілими місяцями, розуміє ся, що лиш доти, доки море спокійне.

Позаяк всюди, де із землі добувають ся горіючі ґази, знаходить ся також в многих місцях і нафтова ропа, то история нафти вяже ся тісно з историєю тих ґазів і сягає так далеко, як і згадка про ті ґази. Славний італіяньский подорожник Марко Польо (родом з Венециї), що в роках 1271 до 1295 їздив по Азиї і був також в Баку, розповідає, що там добуває ся із землі дуже обильно якийсь олій, котрий непридатний на поживу, але дуже добрий до паленя і мащеня ним паршивих верблюдів; его розвозять верблюдами по цілім краю а навіть висилають аж до Баґдаду. Він згадує також, що з якогось природного жерела вибухала нафта в такій масі, що за одну годину можна було наповнити нею 100 кораблів. Коли відтак нафта перестала вибухати, добували єї в той спосіб, що копали ями і набирали нафту, яка там призбирала ся, в бордюги та розвозили верблюдами по краю.

Аж до початку минувшого століття були всі жерела нафтові власностию хана в Баку, котрий побирав з них доходи. Жерел тих було тоді 25, а нафту з них добувано давним способом: або черпано в бордюги або мочено в ній шмати, а відтак викручувано. Так зібрану нафту уживано або до осьвітлюваня або на смаровило. Викопана з нафтою або намочена в ній земля служила за топливо. Коли же Росия забрала остаточно ханат, переняло російске правительство (1820 р.) всі нафтові поля на власність держави і по части само їх ужиткувало, по части відпускало в аренду. В тім часі вичерпувано тут річно около 250.000 пудів (пуд по 16·38 кільоґр.) нафти, головно в Балаханах. В 1859 р. заведено тут першу рафінерию нафти, а попит за чистою нафтою став вже був так великий, що тодішний головний арендатор Мірзоев взяв ся був добувати нафту на американьский спосіб: казав вертіти діри в земли. Продукция нафти підскочила тоді так дуже, що добувано річно звиш півтора міліона пудів.

Так було аж до кінця 1872 р. З початком слідуючого року скасувло правительство арендову систему і розпродало нафтові ґрунти а побирало ще лиш акцизу від добутої нафти, але остаточно в 1877 р. знесло й акцизу. В тім часі знайшов ся був великий богач російский Кокорев, котрий закупив величезні ґрунти нафтові, а за радою славного хеміка Юстуса Лібіґа постановив був використати земний ґаз. Він побудував свою рафінерию коло сьвятині Зороастра в Сураханах, спровадив тут ґази, які добували ся із землі, зелізними рурами під кітли в рафінериї і так мав топливо, котре его нічого не коштувало. Але він перечислив ся. Ґаз уживаний до огріваня кітлів показав ся без вартости. Фабрика положена 17 верст далеко від моря не мала води а при рафінованю нафти лишала ся така маса останків, знаменитих на топливо, що не знати було, що з ними робити. До того ще й довіз сирої нафти і вивіз чистої коштували так богато, що пожирали весь дохід. Вічні огні яко материял на топливо зруйнували Кокорева а его фабрика перей-

жене, коли иньшим народам на 45 до 66.000 голов признано один мандат а Русинам аж на 109.000. Під взглядом технічним домагають ся Русини утвореня трибуналу виборчого; заявляють ся против злучуваня реґуляміну з реформою, остерігають рішучо перед лученєм реформи зі справою розширеня автономії і вилученя Галичини, тим більше, що то значило би видати Русинів самоволи папуючої в Галичині партиї і мусіло би викликати як найзавзятіші народні і суспільні борби. За то суть Русини за повною загальною автономією народною. Бесідник просить Коло польске, котре не єсть представителем цілого краю, навіть не цілого народу польского, щоби своїх заходів що до приділеня Русинам мандатів не задокументувало так лихо, як в 1897 р. а палата послів нехай то, що говорять репрезентанти Кола польского, почислить на єго власний рахунок".

Слідуючий бесідник Скаля доказував, що несправедливість австрийского правительства нігде доси не проявила ся так ярко, як в предлозі правительства о реформі виборчій. Просто встид, що Німці жадають законного забезпеченя стану посіданя. Бесідник вказував на високий культурний стан ческого народу, котрий може жадати для себе таких самих привилеїв, яких домагають ся Німці. Критикуючи поділ округів виборчих на Мораві, старав ся пос. Скаля доказувати, що переведено єго несправедливо на некористь Чехів і жадав усуненя тої несправедливости. Від часу заведеня конституциї в Австриї парлямент не стояв ніколи перед так важною задачею, як нині. Наконець заявив ся бесідник за реформою виборчою.

Пос. Гавайс промавляв за реформою виборчою на основі фахової орґанізациї, як також за плюральною системою і примусом голосованя. Наконець запротестував против упривілейованя міст.

Опісля говорив пос. Ферянчич і доказував, що проект правительства не зробив нікому з народів такої несправедливости як Словінцям в Каринтиї. Они тому й обурені та волять скорше зречи ся загального голосованя, як бути в так нечуваний спосіб виданими ворогам свого народу. Бесідник жалував ся на несправедливий поділ округів в Каринтиї а іменно на то, що в ній в противности до инших країв не заведено куриї міскої, через що правительство хотіло очевидно прислужити ся клерикалам. Обговорюючи закон о стереженю свободи виборів, жалував ся пос. Ферянчич, що в Каринтиї сьвященики надуживають амвони до цілий аґітацийних, а, на доказ того наводив послідне пастирске послание епіскопа в Любляні, котрий виступив против словіньских лібералиных кандидатів. Палата віддала би велику прислугу всім, коли би зробила клерикальну аґітацию неможливою.

На тім перервано дискусию і закрито засіданє.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З Угорщини. — Події в Росиї.

Сего тиждня закінчить ся в палаті послів дискусия над реформою виборчою аві второк дня 27 с. м. відбуде ся вибір до комісиї виборчої. Як зачувати, послідне засіданє палати послів перед Великодними сьвятами відбуде ся дня 4 цьвітня. Всенімці і партия Шенерера розлючені тим, що їм не признано окремого члена до комісиї виборчої, лиш злучено з „дикими" і заповіли вчера устами Шенерера, що не допустять до реформи виборчої, скоро жаданя Німців не будуть сповнені а по сій заяві вийшли з салі.

В Будапешті припускають загально, що вчерашна авдиенция угорского президента міністрів бар. Февнарі'го стоїть в звязи з виборами і з якимсь непорозумінєм, яке мало настати в кабінеті в наслідок того, що двох міністрів домагає ся конче розписаня виборів до парляменту в часї приписанім конституцию.

„Правітельств. Вєстнік" оголосив царский указ до міністра війни, установляючий відбуванє служби войскової в сухопутній армії для піхоти і артилериї на 3 роки, для инших родів оружия на 4 роки. Резерву ділить указ на дві кляси: перша кляса має служити для доповненя лінїевої армії, друга для доповненя другої лінїї.

Ограбленє банку в Москві в білий день наробило великої сензациї в цілім сьвіті. Як показує ся, були то революціонери, котрі напали на банк. „Нов. Время" доносить іменно, що якісь молоді люди з інтеліґенциї ввашли до банку, заявили урядникам, що приходять з припорученя революцийного комітету і що в случаю хочби найменшого опору кинуть бомби, котрі мають при собі. Застрашивши урядників, взяли ся они зовсім холоднокровно випорожнювати каси. Виходячи з банку лишили на столї три бомби. Знатоки розслїдили ті бомби і орекли, що наслідки вибуху могли бути страшні. Після инших вістий річ так мала ся: Около пятої години по полудни, коли директори і часть урядників та возьні були у відділї касовім, увійшло двох якихсь молодих людий в шапках і пальтотах, та стали ходити по сали. Їх завізвано, щоби вийшли а коли они не хотїли того зробити, приступив до них цивільний аґент поліцийний і хотів їх арештовати. Наразна даний знак увійшло головними і бічними дверми двайцять молодих людий узброєних в револьвери і пістолети, а декотрі мали бомби висячі на дротах причіплених до ґузиків. Они розброїли поліциянтів, поперетинали дроти від телефонів, а поклавши на столї бомбу з запаленим льонтом, загрозили урядникам, що висадять цілий банк у воздух, скоро хтось зважить ся ставити опір. Відтак заявили директорови, що приходять від революцийного комітету по гроші на революцийні цїли і поотвиравши витрихами зелізні каси, забрали з них 5200 рублів золотом і 876.000 рублів банкнотами. Опісля зажадали від возьних шнурків і паперу, поробили малі пачки, поділили їх між себе і загрозивши урядникам, що згинуть, скоро хтось з них перед 15 мінутами заалярмує поліцию, вийшли з банку. Аж по хвили один з возьних вибіг на улицю і дав знати. Зробило ся збіговиско, але за напастниками вже й слід був пропав.

Новинки.

Львів, дня 22-го марта 1906.

— Є. Е. п. Намістник гр. Андрей Потоцкий виїхав передвчера вечером з Відня з новоротом до краю і задержав ся вчера в Кракові.

шла опісля на власність нафтового товариства в Баку, котре також не мало з неї великих зисків, хоч добре єї вело.

Найважнїшу хибу в тодішнім нафтовім промислі в Баку пізнав і зрозумів перший Людвик Нобель, шведский механік, брат Альфреда Нобеля, того, що винайшов динаміт, а що то був незвичайно енерґічний і підприємчивий чоловік, то знайшов зараз способи, якими можна би було усунути всі хиби і перешкоди. Він зміркував зараз, що само вироблюванє дешевої нафти то річ малої ваги, бо сирого материялу єсть подостатком і єго можна дуже дешево дістати. Найважнійша річ була в тім, щоби можна було як сам сирий материял так і готову нафту як найдешевше і найдогіднїйше перевозити. Давнійше довожено сиру нафту бочками з Балаханів до рафінерий в Чорнім Городку; звідси вивожено чисту нафту в бочках на перских лодях аж до Волен, де бочки переношено на росийскі судна і везено дальше горі рікою. Сей перевіз був дуже недогідний і дорогий.

Все то змінило ся, коли Людвик Нобель забрав ся до діла. Він основав в 1875 р. „Товариство для добуваня нафти братів Нобель" з капіталом 3 мілони рублів. В Балаханах, де вже було 200 виверчених жерел, мало се товариство 57 власних і побудовало коло них величезні резервоари на ропу. Від тих резервоарів пущено довгі зелізні рури 12 верст далеко аж до рафінерии в Чорнім Городку і так кошти першого перевозу зараз зменшили ся, бо ропа плила сама в такій скількости, якої було потреба. Само верченє також не було дороге, бо тут можна було лекше вертіти, як примірно у нас в Галичині або й в Америці. В глубині 300 до 500 стіп добувала ся звичайно нафта. Найглубше виверчене жерело нафти братів Нобель сягало 825 стіп в глубину. Скоро проверчено тоту верству ваппяка, що вкриває ронодайну верству, добували ся зараз ґази зі страшенним шумом і свистом, а то був знак, щоби прилади до верченя як найскорше витягати. Бувало нераз так, що вже не було часу витягнути ті прилади, а тоді величезна сила ґазів викидала їх сама страшенно високо в гору. В слід за тим вилітало з проверченої діри камінє аж на 200 до 250 метрів високо. По тім добував ся пісок змішаний потрохи з ропою а наконець бухала і сама ропа. Здає ся, що в тій глубині, де знаходить ся ропа, суть якісь великі розколини або печери в скалах, переповнені дуже сильно стисненими ґазами, бо скоро їх проверчено, ґази добували ся зі страшенним гуком мов би від грому а вигнана високо в гору ропа розливала ся відтак довкола. Люди мусїли чим скорше далеко втікати, щоби їх нафта не залила. Величезними струями спливала опісля ропа в долини коло жерела і творила тут цілі озера, з котрих відтак тягнули єї смокавками (помпами) до резервоарів.

Яка маса ропи добувала ся з тих жерел, можна зміркувати хоч би лиш із слідуючих кількох примірів. Товариство „Халіф" довертіло ся було в 1873 р. до жерела, з котрого ропа бухала 12 метрів високо, а що єї не можна було зловити, то она по найбільшій части розплила ся по пісках. В 1883 р. вивертїло було одно американьске товариство жерело назване „Дружба", з котрого нафта бухала аж до 120 метрів високо а бухнула так несподівано і з такою страшенною силою, що не було способу ані жерело заткати ані ропу ловити. Що дня розливало ся більше як 8 мілїонів кільоґрамів ропи і так випливала она через 35 днів та позаливала і попищила все далеко довкола. Властителї того жерела мусїли відтак платити відшкодованє сусїдам і то їх зруйнувало. В лїтї того самого року вивертїли були братя Нобель жерело ч. 9, котре в перших тиждням давало що дня по 375.000 пудів або 6,500.000 кільоґрамів ропи, а хоч опісля скількість випливаючої ропи ставала з кождим днем менша, то все-таки дало оно до пять місяців більше нафти, як через цілий той рік минуло ся в цілій Австро-Угорщині.

(Дальше буде).

— **Дрібні вісти.** На жертви катастрофи в Курр'єр переслав сьв. Отець 20.000 франків до розпорядности епископа в Арра. — З Праги доносять, що властитель більшої посілости Жаги. Мільштайн, померший недавно, записав 300.000 корон на чеські народні і культурні цїли. — Йосиф Геллер, реставратор в Лавочнім, доніс поліциї, що его кельнер Ем. Роботицкий, спроневірив на его шкоду 32 корон і утїк в напрямі до Львова. — Рух поїздів на шляху зелізниці Лупків-Тісна приверенено дня 20-го с. м. — Львівска поліция арештувала вчера служницю Анну Ухманівну, котра украла свому службодавцеви, п. Папегови, перстень з більшим брилянтом, вартости 600 К. — В Сінсінаті, в Америці, помер перед кількома днями провідник анархістів Іван Мост.

— **Реколекциї для пань.** Заходом товариства пань під покровом Пр. Діви непорочно Зачатої, відбудуть ся в церкві СС. Василиянок у Львові ул. Зиблікевича в днях 26 (понеділок), 27, 28, 29 і 30 марта 1906 реколекциї для пань з отсим порядком: Кождого дня о годині 4-ій по полудни наука, по науці суплікация, 31 марта (субота) о 4 год. сповідь, 1 цьвітня (неділя) о год. 8 торжественна служба Божа, на котрій відбуде ся спільне сьв. Причастиє і закінчене реколекциї.

— **Розбійничий напад.** До трафіки Якова Кунца при ул. Доминиканьскій ч. 3 у Львові прийшов передвечера около години 11-ої вечером якийсь мужчина, чорний, високого росту, худий, і зажадав цукорків за 6 сотиків. В хвили, коли Кунц відвернув ся до незнакомого плечами, той мужчина ударив его три рази якимсь острим знарядом в голову, відтак коли Кунц упав на землю, зранив его ще раз тим самим знарядом в ліву ногу. Кунц стратив на хвилю сьвідомість, а по якімсь часї, коли знов прийшов до себе, той мужчина встиг вже утечи, а разом з ним пропало з шуфляди 80 корон готівки. Поліция зарядила слідство, аби викрити небезпечного рабівника. Кунця, по осмотреню лікарем, відвезено до жидівского шпитали. Его житю не грозить ніяка небезпечність.

— **Крадїж в громадскій касї.** До львівскої поліциї надійшло вчера письмо з повідомленєм, що в громадскій касї місточка Погока золотого украдено звиж 1000 корон. О крадїж підозріний есть 25-лїтний писар Кароль Орнатовский, котрий мав утечи до Америки, заосмотривши ся перед тим в паспорт на назвище Йосифа Алексевича.

— **Землетрясенє.** З Палермо на Сицилії доносять, що від дня 18 с. м. в ночи навідило островець Устіку аж 20 землетрясень. Між населенєм настав великий переполох. Префект вислав на місце наукову комісию. Приготовлено корабель для несеня на случай потреби помочи населеню.— Також остров Формозу в Азиї, — як доносять з Токіо — навідило сильне землетрясенє, в наслїдок чого цїле місто Каґі розсипало ся. Погибло там звиж 500 осіб.

— **Огнї.** В Добрянах, городецкого повіта, погоріло сими днями шість селяньских загород. — В Підберезцях, львівского повіта, вибух сими днями пожар, котрого жертвою упало пять селяньских загород. Шкода, зроблена пожаром, виносить до 7000 корон, а була обезпечена лише на 240 корон. Огонь підложили дїти, що бавили ся сірниками. — З Мислениць, в західній Галичині, доносять, що в громаді Глогочів погоріла оногди в ночи одна хата, а в ній вісїм осіб, що там спали. — В Мокшишові, тарнобжеского повіта, згоріло 28 с. м. 17 селяньских загород. Шкода виносить около 20.000 корон і була в значній части обезпечена. Причиною огня були дїти, що бавили ся сірниками.

— **На Днїстрі затонув корабель.** З Галича доносять, що стоячий там на якорі прогульковий корабель „Галич" затонув в Днїстрі минувшого тиждня під напором пливучої криги. Тепер працюють над добутєм корабля з води. Цїле внутрішнє дороге устроєнє, обстава, всьо знищене.

— **Нова молочарска спілка** завязала ся дня 6 го с. м. в Сулятичах, жидачівского повіта. Машини і всякі молочарскі прилади закуплено за посередництвом філії „Просьвіти" в Стрию. Замовляти масло треба через парохіяльний уряд в Баличах подорожних, п. Соколів к. Стрия.

— **З львівского „Сокола".** Загальні збори відбудуть ся дня 25. марта 1906 о 3. годині по пол. в льокали Товариства при ул. Коперника ч. 9. Порядок нарад: 1) Відчитане протоколу з послїдних загальних зборів. 2) Зміна §. 1. стат. 3) а) Звіт старшини і б) касовий за 1905. 4) Звіт ревіз. комісиї. 5) Вибір старшини і ревіз. комісиї. 6) Внесеня та запити.

— **Товариство взаїмних обезпечень „Днїстер"** потребує тепер і в цьвітни с. р. кількох диєтарів і 2 практикантів. Кандидати мають виказати укінчений 18, а не переступлений 40 рік житя, добрий стан здоровля і відповідне образоване шкільне або практично набуте; — кандидати на практикантів принайменше 6 кляс ґімназияльних або реальних. Вимагає ся доброго письма і знаня правописи. Подавати треба на письмі до Дирекциї Товариства (без стемпля) і долучити сьвідоцтва або їх відписи, пробу письма і опис житя і дотеперішного занятя; личні зголошеня приймає секретар Тов-а від год. 12—1 в полудне і від 5—6 по полудни.

— **Філїя Руского тов. педаґоґічного в Перемишлянах.** З Перемишлян пишуть: Дня 15 лютого с. р. відбули ся в Перемишлянах перші загальні збори філії Руского товариства педаґоґічного. Збори отворив промовою п. Василь Герчановский, учитель з Станиміра, представляючи зібраним високоідейні цїли товариства, та горячими словами заохочував участників до масового приступлюваня в члени сего товариства. Вписало ся 36 членів. До виділу вибрано головою: п. д-ра Кароля Давидовича, судового радника з Перемишлян, заступником голови: п. Василя Герчановского, учителя з Станиміра, касиером: п. Володимира Сінгалевича, судию з Перемишлян, секретарем: п. Василя Сеницю, учителя з Ладанець, контрольором: о. Амврозия Рибака з Утіхович, а на заступників: п. Теодора Дерлицю, учителя з Подусільної і п. Петра Дзвоника, міщанина з Перемишлян. По зборах відбув ся заходами філії музикально вокальний вечерок.

— **Лихварску ватагу** зловила жандармерия в Мостах великих. Лихварі обдирали селян на 100 до 200 прц. До тої ватаги належали: Яков Мер, Мехель Рот, Яков, Маєр і Мойше Шустри. Коли до котрої з тих пявок-лихварів прийшов селянин зичити гроший, то лихвар удавав, що не хоче зичити. Але небавом прибігала жінка лихваря і просила за позичкою для просячого, а за те вимовляла собі якийсь могорич. Раз селянин назвав Мера „циганом". Мер страшенно розлютив ся і загрозив, що засадить селянина на тиждень до арешту. Наляканий селянин почав перепрошувати Мера і за „обиду" дав єму 2 К. Покривджених селян має бути велика сила, але треба за ними шукати, добровільно не зголошують ся, бо боять ся лихварскої мести.

— **Кровава пригода любовна.** В Полї, як доносять до Fremdenblatt-у, лучила ся в ночи з суботи на недїлю кровава любовна драма. Іменно підпоручник Коллер, котрий удержував любовні зносини з жінкою тамошного спедитора, Шосса, прийшов в ночи до своєї любовниці, але там застав єї мужа. Між обома мужчинами прийшло внаслїдок того до бійки, в часї котрої Шоссова зникла з дому. На другий день рано найдено єї без житя з перестріленими грудьми, а коло неї лежав Коллер в калюжи крови. Позаяк Коллер давав ще знаки житя, відставлено его до войскового шпитали.

† **Померли:** Мария з Любинецких Яросевичева, вдова по сьвященику Омеляні з Хащованя, дня 16 с. м., в Новошинах, в 40-ім роцї житя; — Іванна Каламуцецка, вдова по о. Ілиї, паросї в Кропильниках, дня 20 с. м.

Телеґрами.

Відень 22 марта. На початку нинїшного засїданя відповідали мінїстер скарбу Коссель і управитель міністерства зелїзниць на деякі інтерпеляциї а відтак говорив пос. Удржаль в справі реформи виборчої.

Відень 22 марта. Бар. Феєрварі був вчера о першій годині у Цісаря на авдиенциї, котра потягнула ся аж до пів до трегої.

Берлин 22 марта. Після вістий з Ментони помер там на запалене легких шеф фірми „Сіменс і Гальске", Кароль Сіменс.

Петербург 22 марта. До „Нов. Врем." доносять з Москви, що у варстатах на Юзівці страйкує 16 тисячів робітників.

Петербург 22 марта. Часописи доносять що в Раді мінїстрів прийшло до конфлікту. Мінїстер просьвіти ґр. Толстой заявив, що урядники мінїстерства справ внутрішних заосмотрюють чорні сотнї в оружиє а мінїстер справ внутрішних відповів на то, що професори заосмотрюють в оружиє партиї лївиці. Оба мінїстри обіцяли зложити Радї докази своїх тверджень.

Петербург 22 марта. Суд засудив начального редактора ґазети „Новості" Нотовича рік тюрми і застановленя видавництва згаданої ґазети а то з причини, що Нотович помістив в ній кілька підбуруючих статий і бесїду Бебля оскорбляючу армію російску і особу царя Николая.

Варшава 22 марта. Суд военний засудив на смерть через повішенє Адама Орина і Йосифа Боршевского, обжалованих о збройний напад на патрулю козаків.

Курс львівский.

Дня 7-го марта 1906.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	563·—	573·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	581·—	586·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	300·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	111·50	—·—
Банку гіпот 4½%	100·50	101·20
4½% листи застав. Банку краєв.	101·50	—·—
4% листи застав. Банку краєв. .	99·—	99·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·70	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	99·60	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	99·50	99·20
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·30	100·—
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	101·20	101·90
Зеліз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	99·—	99·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·10	99·80
„ м. Львова 4% по 200 кор.	97·70	98·40
IV. Льоси.		
Міста Кракова	91·—	97·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	50·—	51·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	31·25	33·25
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	55·00	59·50
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	23·35	25·30
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·41
Рубель паперовий	2·49	2·50
100 марок нїмецких	117·—	117·50
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).